

Liturgie voor de (online) viering van zondag **28 november 2021, 10.00 uur, Eerste Advent**

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Lector: Titia Krijger

Organist: Eugène Broekman

M.m.v. Vocaal kwartet Ontmoetingskerk

In deze dienst wordt Juune Louisa Achterberg gedoopt.

Viering beschikbaar om:

10.00 uur op www.kerkdienstgemist.nl

Na de dienst ook beschikbaar op www.pgij.nl

Thema: Wacht eens...

Protestantse gemeente te IJsselstein

**Protestantse
Kerk**

Heeft u iets voor de voorbeden in deze dienst?

Mail het naar E dienen@pgij.nl Dan krijgt het een plekje in deze dienst.

- De Paaskaars brandt
- Om over te mijmeren, bij de liturgische schikking:

*Gedroogde grassen,
als stralen van de zon.*

*- Morgenlicht -
vol verwachting.*

- Orgelspel:
- Welkom door de voorganger

Ieder hier en thuis

Iedere gast die er is vanwege de doop van Juune

We kunnen nog samen komen op zondagmorgen.

Op anderhalve meter en met mondkapje bij lopen.

*En als we ingetogen zingen.
 Door de week kan er minder.
 Vooral ook op de avonden.
 Na 17.00 uur is ons gebouw dicht.
 En zijn besprekingen digitaal.
 Mogelijk komen er deze week nog preciezer maatregelen vanuit onze landelijke kerk.*

*Voor vandaag hopen we op een gezegende dienst.
 Laten we ons in stilte en met muziek toewijden*

AAN HET BEGIN

- Toewijding door stil gebed en orgelspel
- We gaan staan
- Groet en bemoediging
- We zingen (intochtslied): Psalm 130:3 en 4
- We gaan zitten
- Tekst bij de aangestoken Adventskaars

*Een kaarsje maakt een groot verschil.
 Hij fluistert naar de rest:
 'Doe met me mee, als je dat wil,
 want stralen kun je best!'*

*Vandaag begint een mooie tijd,
 we wachten op de Heer.
 En als het licht zich hier verspreidt
 dan stralen wij steeds meer.*

- Gebed

Wacht eens, Here God,
 ja, we zijn blij vanmorgen hier in de kerk –
 er is een kind geboren en het wordt gedoopt.
 Maar er zijn zoveel mannen en vrouwen die onvruchtbaar zijn
 of andere problemen hebben
 en geen ouder konden of kunnen worden.

Wacht eens, Here God,
 we kunnen hier nog samen komen in de kerk.
 Maar heel veel mensen kunnen of willen niet.
 Omdat ze teleurgesteld zijn om ziekte en zeer,
 om nood en dood in hun bestaan.
 Of omdat ze de betekenis van geloof niet meer ervaren
 of er nooit goed mee hebben kennis gemaakt.

Wacht eens, Here God,
 we vieren de liefde vanmorgen,
 maar er is zoveel haat en nijd,
 zoveel oorlog en geweld,
 zo'n gesol met mensen,
 onuitstaanbaar veel.

Wacht eens, Here God,
 we zijn vol verwachting van verandering.
 We vragen kom ons tegemoet.
 We bidden en smeken in ons lied samen:

- We zingen: Lied 274:2

DIENST VAN DE HEILIGE DOOP

Gedicht van Manuelle:

*Klein, lief en onbevangen.
 Kwam je onze wereld in
 en vervulde ons verlangen.*

*Je staat aan het begin van je leven.
 En wij zouden je graag iets mee willen geven.
 Liefde, geluk en zaligheid.
 Ontdek, leer en gebruik je creativiteit.
 In je kwetsbaarheid en in je kracht.
 Zal alles groeien met jouw liefde en aandacht.*

*Wij zullen aan je zijde staan.
 En we zullen je volgen, daar waar jij zal gaan.
 Lieve Juunè ga de wereld ontdekken.
 Er zijn zoveel mooie plekken.
 Maar sta ook af en toe stil bij het moment.
 Zodat je je gevoelens erkend.*

Lief, klein en onbevangen.

- We luisteren naar uitleg van de doop:

DE DOOP
*is een teken
 waarin christenen van alle tijden
 en van alle plaatsen
 elkaar en zichzelf herkennen.*

DE DOOP

*geschiedt met water,
teken van ondergang en opstanding,
teken van nieuw leven
en dragende kracht.*

HET TEKEN

*wil zeggen:
wij zijn van de Heer,
Hem behoren wij toe,
in Zijn Naam mogen wij leven:*

*IN DE NAAM VAN DE VADER,
die ons mensen heeft willen aannemen
als Zijn kinderen,
die in Zijn liefde ons geeft,
iedere dag opnieuw,
te leven
uit de kracht van Zijn Woord:*

*IN DE NAAM VAN DE ZOON,
die kwam op de aarde,
kind onder de kinderen,
mens onder de mensen,
onze weg kruisend,
om ons te roepen tot dienst
aan Zijn Koninkrijk;*

*IN DE NAAM VAN DE HEILIGE GEEST,
waarmee God ons wil raken,
opdat ons leven en samenleven
mogen worden vervuld van Zijn Geest.*

LEVEND IN DE NAAM

*van de scheppende Heer dopen wij.
En wij roepen daarbij de namen van hen,
die door dit teken
zich verbonden mogen weten met God,
Hem dankend voor wat Hij ons geeft.*

IN HET GELOOF

*aan de vergevende liefde van God
mogen mensen bidden
om Zijn liefde, Zijn vrede,
in hun samenleven,
een wereld rond,*

generaties lang.

IN DIT GELOOF

*mogen mensen helpen,
op hun wijze, in hun taal
iets van de liefde en vrede
voort te spreken:
over onze wereld,
in ons gezin,
in ons eigen leven.*

GOD GEVE ONS

*dat wij het teken zullen verstaan,
dat wij elkaar en onszelf
in het teken zullen herkennen
als opnieuw-geboren mensen,
gesteld in de ruimte,
die Hij ons geven wil.*

- We zingen: Gezang 20:1 (uit *Alles wordt nieuw I*)
- Doopvragen:

Ouders, ik vraag jullie op te staan.

Ramon

*1. Stem je van harte in met het geloof van de gemeente in God,
die geroepen is tot de lof en de dienst van Jezus Christus?*

*2. Belijd je, dat wij - groot en klein -
geroepen zijn tot de gemeente,
die in Christus geheiligd is,
en verlang je daarom,
dat je kind ingelijfd wordt door de doop
in de gemeente van Christus
tot opbouw van zijn lichaam?*

*3. Wil je dit kind aanvaarden als kind van God
en het bewaren bij het hartsgeheim van de gemeente?
Beloof je je kind dagelijks voor te gaan
in liefde, trouw en gerechtigheid?*

Ramon, wat is hierop jouw antwoord?

...

Manuelle,

stem je in met de doop van Juunè

*en wil je Ramon respecteren in zijn verlangen
dat je kind gedoopt wordt.*

*Wil je, net als Ramon, je kind aanvaarden als kind van God
en, voor zover je dat kunt,
het bewaren bij het hartsgeheim van de gemeente?
Beloof je je kind dagelijks voor te gaan
in liefde, trouw en gerechtigheid?*

- Vraag aan de gemeenteleden en hun antwoord

*Wilt u dit kind van God in uw midden ontvangen om samen met hem de weg van
Jezus te gaan?*

- Antwoord: *Ja, dat willen wij.*

- We zingen

- Doopgebed: Gezang 97 (uit *Tussentijds*) (daarna mogen de kinderen erbij komen)

- We halen water om te dopen uit de bron

- Naamgeving

- Bediening van de doop

- We zingen staande *'Als kind van God zijn droom* (van Alfred C. Bronswijk; op de
melodie van Lied 536)

1. God heeft jouw naam verbonden met zijn Naam.

Jouw leven is getekend door zijn zegen.

*Jij mag als mens nu kiezen voor de wegen,
waarop Gods woord jouw voeten vóór wil gaan.*

2. Jij mag jouw voeten zetten op het pad,

dat leidt naar toekomst en naar een nieuw leven,

waarin de liefde, wereldwijd gegeven,

de maat wordt van Gods nieuwe mensenstad.

3. God heeft jouw naam verbonden met zijn droom

van mensen, die in Christus willen bouwen,

het koninkrijk van recht en van vertrouwen.

Leef zegenrijk, als kind van God zijn droom!

- Aansteken doopkaars

- De doopouders leggen een doopsteentje met de naam van de dopeling in het
stiltecentrum op de plek van gedachtenis

DIENST VAN HET WOORD

- Gebed om de opening van het Woord

Wij wachten op U, o God,
op uw komst, op U zelf,

op uw licht dat verheldering brengt,
 op uw woord dat alles verandert;
 open onze oren
 voor uw woorden van hoop,
 open onze ogen
 voor uw wegen van heil,
 open onze harten
 voor het geheim van uw liefde
 die ons ook vandaag
 in vuur en vlam kan zetten,
 open onze mond
 dat wij uw heil niet verzwijgen
 en ook niet verzuimen
 bij de naam te noemen
 wat onheil is.

(W.R. van der Zee, *Zondagswoorden*, p.20)

- Moment met de kinderen

Lucas komt de kerk binnen met het plakboek.

Krukje staat klaar bij de preekstoel

Hij neemt de microfoon, gaat zitten en gaat een gesprekje aan met de kinderen:
Weten jullie wie ik ben?

Ik ben Lucas, ik ben evangelist. Dat is een moeilijk woord maar dat betekent eigenlijk dat ik alle verhalen van Jezus heb opgeschreven. Ik ben een vriend van Jezus en ik vond het zo bijzonder wat hij allemaal deed dat ik dacht dat ik het maar beter kon opschrijven omdat dan alle mensen, ook nog veel later, deze verhalen zouden kunnen lezen en horen.

Ik wilde precies nagaan wat er gebeurd was met Jezus en ik heb het allemaal opgeschreven. Eerst heb ik de verhalen, liederen en beelden verzameld. En toen heb ik er een soort plakboek van gemaakt. En dat heb ik nu bij mij.

Zullen we samen eens kijken in dit 'Plakboek van Lucas'? Dan kunnen jullie ontdekken wat ik allemaal verzameld heb over het leven van Jezus. Dat zijn mooie verhalen, bijzondere verhalen maar ook verhalen over Jezus die wel eens boos is of verdrietig.

.... Even wachten....

Maar we kunnen er natuurlijk ook een gezamenlijk plakboek van maken. Dus naast alle verhalen door mij over Jezus, ook verhalen van jullie en ook van alle andere mensen in de kerk. Dan kunnen we erin bewaren wat jullie en de andere mensen in

de kerk meemaken in deze adventstijd en wat jullie bijzonder vinden in de verhalen uit de Bijbel.

Hebben jullie ook mooie dingen meegemaakt in de afgelopen tijd: een soort geluksmomentjes? Of misschien hebben jullie ook wel heel verdrietige dingen meegemaakt.

Weet je, die schrijven we dan op in het plakboek.

Luisteren naar de verhalen van de kinderen.

.....

Lucas staat op en zegt tegen de kinderen:

Weet je, ik vraag nu aan de mensen in de kerk of er ook vanuit hen (geluks)momenten zijn die ze willen.

Dan schrijven we al die verhalen op in het plakboek en op die manier komen al die direct te staan naast de verhalen in de bijbel.

Vinden jullie dat een goed idee?

Lucas vraagt aan de mensen in de kerk of zij mooie en of verdrietige momenten willen delen?

Hij besluit ieder moment met een ‘een denkbeeldige klik’ en zegt dan:

Dit verhaal leggen we graag vast in het plakboek.

Dank je wel voor het delen van dit verhaal. Dat was mooi Of dat was verdrietig maar ook die momenten hoorden bij het leven van Jezus en bij het leven in onze gemeente.

Lukas:

Naar de kinderen en naar de mensen in de kerk:

Misschien zijn er niet alleen verhalen maar ook voorwerpen die jullie of die u doen denken aan mooie momenten/geluksmomenten of juist verdrietige zaken? Misschien wilt u die volgende keer meenemen? U kunt daar dan wat over vertellen maar u kunt ze ook alleen neerzetten bij de liturgische bloemen. Dan maken we daar een foto van en plakken die ook in het plakboek.

Want kijk, hebben jullie en heeft u (naar de mensen in de kerk toe) de bloemschikking gezien? Dat is een verbeelding van het licht van Kerstmis waar we op weg naar toe zijn.

En willen jullie dan mijn plakboek meenemen? Dan kunnen jullie straks daarover spreken in de Kindernevendienst!

Nu ga ik weer, maar ik kom volgende week weer terug om weer met jullie en u te spreken! Tot volgende week!

- We zingen met de kinderen: 'Wij bidden om verhalen' (op de melodie van Lied 444; tekst: Erik Idema)
- Het licht wordt door de kinderen meegenomen
- Schriftlezing: Lucas 1:5-25 (NBV21)
- We zingen: Lied 464: 1 en 2
- Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Het geboorteverhaal van Jezus wordt alleen in het evangelie van Lucas verteld. Terwijl de evangelist dat doet, vertelt hij tegelijk over de geboorte van Johannes; als twee verhalen die elkaar afwisselen en in de rede vallen. Zo wordt duidelijk dat de levens van Johannes en van Jezus niet los van elkaar te zien zijn. De opbouw is heel mooi: eerst de aankondiging van de geboorte van beiden. Dan de ontmoeting van de twee in de baarmoeder van hun moeders. En dan het verhaal van de geboorte van Johannes en daarna die van Jezus.

En vandaag verbind ik daarmee het verhaal van de geboorte van Juune. Het gaat over Johannes, Jezus en Juune. En over hun ouders.

Zacharias en Elisabet zijn trouw in geloof. God kan met plezier naar hen kijken. Ze leven naar de waarden en normen die God heeft gegeven in de geboden en wetten. Met als kernwoord daarin: liefde voor God, voor de ander en voor jezelf. Zacharias is ook nog eens een priester in de tempel van de HEER.

Bij Lucas komen in de tempel niet de grote verhalen en de algemene zaken aan de orde. Maar het is juist de plek waar God mensen ontmoet en in hun menselijke emoties, vragen en verlangens nabijkomt en zijn belofte laat zien in menselijke maat. Dat waar je hart vol van is, lief en leed, krijgt daar zijn plek.

En dat geldt dan ook het diepe verdriet dat bij Zacharias en Elisabet speelt. Dat ze meedragen in hun hoofd en hart. Er is geen kind. En ze zijn beiden oud. En Elisabet is onvruchtbaar. Vaak is dit verdriet stil verdriet. En tegenwoordig kan er veel bij vruchtbaarheidsonderzoek en dito behandelingen. Maar dan nog...

Bij deze twee oude mensen is er meer aan de hand dan een medisch - biologisch probleem. Het stelt de vraag: Waar leef je voor? Wat is je toekomst als er niemand is om de zorg voor jou te dragen wanneer je het zelf niet meer kunt? Wat betekent het dat niemand jouw naam en verhalen door de geslachten heen zal dragen? Kort samengevat: geen kind is geen toekomst.

In het boek Genesis wordt verteld dat God een verbond sluit met zijn volk. Hij belooft aan Abram een land om in te wonen, en een familie die zijn zegen zal dragen. Maar vervolgens duurt het lang voordat Abram en Sarai een kind krijgen. Zacharias en Elisabet doen misschien wel een beetje denken aan Abram en Sarai. Ook zij zijn al op leeftijd en ze hebben geen kinderen. Zou het wonder van Genesis

opnieuw kunnen gebeuren? Zou het wonder van Gods nabijheid nog eens kunnen gebeuren?

Ik onderbreek het Lucas-verhaal even voor iets van het verhaal van Ramon en Manuelle. Iets van waar we maandag bij het doopgesprek over spraken. Het is een veel jonger stel dan Zacharias en Elisabet. En ze hebben ook al een kind mogen ontvangen. Hoe kijk je daar dan naar? Is Juune een geschenk van God? Dat kun je misschien wel zeggen. Juune is ons gegund. Het is niet vanzelfsprekend een kind te krijgen. Maar is het dan God die gunt? Maar Manuelle vroeg terecht: hoe zit het dan als je geen kind krijgt? Is God daar dan niet bij betrokken? Is God er alleen maar voor het mooie, het goede, het leven en dank je hem wél? Maar dank je dan niet als je onvruchtbaar blijft en ongewenst kinderloos? Heb je misschien iets voor, ook bij God, als je wel een kind krijgt en een ander niet?

Ik leef met de Bijbelse verhalen. Ik gebruik die verhalen om zin en betekenis te geven aan mijn bestaan. Ik probeer God te verbinden met mijn dagelijks leven. En sta open dat God zich met mij verbindt. Ik kijk met een christelijke en gelovige bril. Dat vraagt om openheid en ontvankelijkheid. Voor het meer, het diepere, het andere, het Andere. Zo probeer ik lief en leed in mijn bestaan een plek te geven. Ik dank voor de liefde en het leven. Ik ervaar die als geschenken van God. En die liefde helpt mij bij de vervelende en zware dingen in het bestaan. Ik vraag dan aan God om nabijheid. Ik geloof niet dat God het leed op min weg brengt. Dat hij ergens achter een schakelkast zit en zo nu en dan expres een knopje leed overhaalt in mijn bestaan. Of bij een ander. Ik zie dat niet als obstakels die van Godswege op mijn pad worden gelegd. Nee, het is er. Hoe dan ook. Ik probeer er mee klaar te komen in mijn leven. Misschien dat ik achteraf ergens een keer kan zeggen: Het was ontzettend rot dat zulk leed me overkwam. Maar ik ben er aan gegroeid. En dan kan ik er ook nog wel een beetje dankbaar voor zijn. En misschien zelfs ook wel naar God toe. Maar niet als iets dat je vooraf al tegen mij zegt. Of dat je het een ander opdringt als uitleg van wat hem of haar overkomt. Ik zoek in mijn vragen en pijn steun bij God. Ik zoek nabijheid. En af en toe zie ik een glimp van de andere kant. Van Godswege. In een woord, een gebaar, een blik. En dan vertrouw ik er op, dat God meetrekt door mijn leven. En dat van anderen.

En dan terug naar Zacharias en Elisabet. In hun verdriet komt er iets van God naar hen toe. Een engel, een boodschapper van God, van de andere kant, van boven. En dat roept angst en vrees op. Ook bij zo'n oud en vertrouwd gelovig mens als Zacharias. Het is niet niks als er een woord van God op je toekomt.

En de engel stelt Zacharia gerust. Hé, wacht eens jij! Wees niet bang! Je vrouw zal zwanger worden. Je krijgt een zoon. Noem hem Johannes. En het zal een bijzonder kind zijn. Het zal de mensen bij God brengen.

Zacharias stroomt nu niet over van geloof en vertrouwen. Integendeel: “*Hoe kan ik weten of dat waar is?*” Het is een heel menselijke reactie op de boodschap van God. Hoe dan!?? Er komt verwachting van verandering. Maar Zacharias kan het nauwelijks, nee helemaal niet geloven. Ben je zo trouw in het geloof; doe je de dagelijkse gebeden ook over hoop en verwachting; en dan is het toch iets anders om er zelf in te geloven... Zacharias is met stomheid geslagen.

God komt toch! Hij opent toekomst! Zo geeft hij steun, bescherming. Zo komt er nieuwe hoop. God komt binnen in de gewone dagelijkse geschiedenis van mensen. Niet de groten de aarde bepalen het toneel. Toen niet en nu niet.

Elisabet voelt het voorlopig het meeste. God komt zelf. Bij haar. Op eigen kracht. Geen man, geen mens moet denken dat je God een handje zou moeten of kunnen helpen. God komt zelf om de toekomst die God graag wil voort te brengen.

God komt tegen het ongeloof van Abraham, Sara en Zacharias in. God zij dank is het niet van ons geloof afhankelijk. Maar ook ons ongeloof houdt God niet tegen. Dat maakt dat deze Bijbelse figuren zo heel dichtbij zijn. Je herkent je eigen verhaal in dat van hen. God komt ons wantrouwen voorbij. Hij gaat door onze twijfels heen zijn weg.

God komt tegen de sleur bij ons in. Hoe traditioneel ook; hoe getrouw ook; ook al is het oud en versleten, saai en sloom - God komt. Schudt ons op, maakt ons wakker, komt in ons alledaagse, gewone leven binnen.

God komt naar ons toe. Hij komt uit zichzelf. Los van ons. Los van onze natuur. Los van ons geschiedenis. Hij hoeft niet te komen. Maar hij doet het toch. De verwarring en verbazing voorbij. Tot ons heil. We kunnen de komst van God met geen mogelijkheid verijdelen!

Maar wacht eens: Hoe werkt het dan? Hoe kunnen we over God spreken? Welke taal is nodig? Welke kennis helpt? God komt. "*Hoe kan ik weten of dat waar is?*" Het is niet anders dan toen. De mensen van toen hadden geen extra eigenschappen waardoor ze beter konden luisteren of zoiets. Hoe zou je vandaag zeggen, dat God tot je spreekt? Dat God je helpt? Dat God met je meegaat? Dan gaat het om een eerste gevoel. Je denkt een stem te horen. Misschien nog eens. En nog eens. Je kijkt terug en denkt: Zou het God zijn? En langzaam maar zeker dringt zich de overtuiging aan je op: Hij is het! Inderdaad! God komt me tegemoet! Vaak zie je het pas achteraf. Is het als een stippellijn. Dan weer even zie je het; hoor je het; merk je het. En langzaam maar zeker vormen die stippen een lijntje.

Zo'n ervaring is niet aan de tempel of de kerk gebonden. Maar God gaat er ook niet aan voorbij. God slaat de kerk niet over. Je mag er dus op vertrouwen dat er hier in deze kerkrimte iets zindert van de ontmoeting van God met ons en omgekeerd. Dat er in verkondigen en vieren; dat er in de gebaren en gewoonten toch steeds een verwijzing is naar Gods komst. Dat het in alle regelmaat en traditie ineens kan oplichten: God is onderweg - Hij komt er aan!

We kunnen ook niet zonder engelen. Zonder figuren als Gabriël - gabbers van God. Gabriël - dat betekent: *man van God* of *held van God*. We hebben gabbers nodig: mannen en vrouwen die je helpen Gods toekomst te zien. Er van vertellen. De communicatie bevorderen. Dat zijn niet persé de priesters en predikanten. Kijk naar Zacharias... Het zijn zeker ook de gewone mannen en vrouwen met wie je je ervaringen in het geloof kunt delen. Die je attent maken. Die je aanwijzingen geven. Maar ook bevestiging en geborgenheid.

God komt. Wil je dat ontdekken - dan is er openheid en opmerkzaamheid nodig. Maar ook oplettendheid en ontvankelijkheid. Gespitste concentratie. Focus. En dat in onze dagen waar zoveel afleid!

Ramon en Manuelle hebben er voor gekozen hier te komen. Om hun dochter ten doop te houden. Ramon is met het christelijke geloof opgegroeid via thuis en school. Maar we hebben hem weinig gezien hier of bij andere activiteiten. Eerlijk is eerlijk. We kwamen elkaar zeker wel tegen. In de sporthal met zijn vrienden. Of rond de uitvaarten van zijn grootouders. En anders wel bij de Albert Heijn waar hij vakken vulde. Maar waar hij me tussen de koffiepakken door ook tegen mij zei: *“Je hebt goed gesproken bij de uitvaart!”* Manuelle is er eigenlijk helemaal niet mee opgegroeid. En dan leer je iemand als Ramon kennen. Die er in zichzelf toch mee bezig was en is. En dan ineens een mailtje stuurt. Kunnen we eens praten voer de doop van Juune?

En nu zijn ze hier. Samen. Ramon, maar ook Manuelle. En dat van harte. En met die kleine Juune. Inmiddels al gedoopt. En daarmee opgenomen in de gemeenschap met God. In de gemeente van Christus, samen geroepen door de Heilige Geest die waait waar ze wil. En met een kind dat geboren is uit liefde. En ook in liefde opgevoed zal worden. De liefde van God, de liefde voor de naaste. En de liefde voor zich zelf. En alle waarden en normen die daar verder uit voort vloeien.

En ze zal gaan ontdekken, dat haar ouders en andere dierbaren achter haar staan. Maar ook een gemeente van de Heer. En zeker God die haar door de diepten heen haalt, elke keer weer. Zo dat ze beschermt en bewaart wordt voor de goede toekomst van God met ons allen.

Amen.

- Meditatief moment: het vocaal kwartet Ontmoetingskerk zingt: *‘O come Immanuel’* (vgl. Lied 466)

O come, O come, Immanuel
And ransom captive Israel
That mourns in lonely exile here
Until the Son of God appear

[Refrein]

Rejoice! Rejoice! Immanuel
Shall come to thee, O Israel

O come, Thou Rod of Jesse, free
Thine own from Satan's tyranny
From depths of hell Thy people save
And give them victory o'er the grave

[Refrein]

O come, Thou Dayspring, come and cheer
Our spirits by Thine advent here
Disperse the gloomy clouds of night
And death's dark shadows put to flight

[Refrein]

O come, Thou Key of David, come
 And open wide our heavenly home
 Make safe the way that leads on high
 And close the path to misery

[Refrein]

- Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – Onze Vader
- Delen van de bloemengroeten:
- Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug
- Inzameling van de gaven:
- 1^e collecte: Kerken geven kinderen een toekomst in Moldavië.
- 2^e collecte: College van Kerkrentmeesters

Het is nu nog alleen aan de uitgang van de kerkzaal mogelijk om uw gaven te delen. Daarnaast kunt u in de kerk en thuis ook digitaal bijdragen.

We vragen dat in het volle besef van onzekerheden bij gemeenteleden, ook op financieel gebied. Twee manieren om uw bijdrage te doen:

- U kunt uw bijdrage overmaken op de rekening van het College van Diakenen: NL43 RABO 0159 278 325 t.n.v. Diaconie Protestantse gemeente IJsselstein
- U kunt bijdragen via deze QR code.

Wij danken u van harte voor uw gift!
 Namens het College van Diakenen en het College van Kerkrentmeesters:
 Jannie Schimmel en Daniëlle van den Houten.

AAN HET EINDE

- Wie dat wil, kan de kinderen uit de crèche halen
- We zingen het slotlied (staande): Lied 838: 3 en 4
- Uitzending en zegen

*Ga in de kracht die je gegeven is
 in eenvoud
 in vrolijkheid
 in vriendelijkheid
 op zoek naar liefde.
 En de Geest zal met je gaan!*

- We zingen: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)
- Orgelspel na de dienst